

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **R. B.**, nar., státní příslušnost Ukrajina, t.č., zast. JUDr. Annou Romanovou, advokátkou se sídlem AK v Hradci Králové, náměstí 5. května 812, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2016, čj. OAM-623/ZA-ZA11-ZA08-2016

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání správnosti a zákonnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2016, kterým byla vyslovena nepřipustnost jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a řízení bylo zastaveno dle § 25 písm. i) téhož zákona. V žalobě se uvádí, že rozhodnutí žalovaného je nesprávné, v případě žalobce nebyl řádně a úplně zjištěn skutečný stav věci a tento byl pak následně nesprávně posouzen po právní stránce. Žalobce podal první žádost o mezinárodní ochranu dne 28. 8. 2014, proti rozhodnutí žalovaného byla podána žaloba u Krajského soudu v Praze, která byla zamítnuta, a Nejvyšší správní soud v Brně odmítl následně kasační stížnost žalobce pro nepřijatelnost. Důvody, které žalobce uplatnil v současném řízení, nejsou totožné s dřívějšími. Žalobce v této věci tvrdí, že

v ČR žije řadu let, v rozmezí let 1999 – 2013 zde podnikal jako fyzická osoba zapsaná v obchodním rejstříku u Městského soudu v Praze. V době podání žádosti z mediálních zpráv, zveřejněných na internetových portálech, žalobce zjistil, že společensko-politická a bezpečnostní situace v domovském státě je nestabilní, problémy v souvislosti s ozbrojeným konfliktem dopadají na většinu obyvatel Ukrajiny a Ruska. Žalobce opakovaně kontaktoval své známé a rodinu na Ukrajině a zjišťoval poměry a aktuální bezpečnostní situaci. Dozvěděl se, že bratranec je pronásledován mafií a má důvodnou obavu o své zdraví, život a to i své rodiny, neboť lidé jsou napadáni separatisty, odvečeni z domova, zmrzačeni i zavražděni, chce proto setrvat v České republice. Nechce žít ve strachu a má vážné obavy z pronásledování z důvodu své národnosti. Namítá proto naplnění podmínek § 12 písm. b) zákona o azylu, ale i § 14, když bezpečnostní situace v zemi původu naplňuje humanitární důvody. Pro vyhraněnost situace utekla řada lidí do zahraničí, důvodem pro pronásledování Ukrajinců je jejich národnost, náboženství i pohlaví. Žalobce odkazuje na články „Z Ukrajiny před konfliktem uprchlo už téměř 880.000 lidí“, „Lékaři bez hranic mají na východě Ukrajiny utrum, povstalci je vykázali i z Doněcké oblasti“ a článek „Separatisté obviňují Ukrajince: Zabíjíte naše ženy“. Vzhledem k tomu, že žalobce je ohrožen na životě a lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí, vnitřního ozbrojeného konfliktu, splňuje i podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1, odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 15. 11. 2016 plyne popření oprávněnosti žalobních námitek, správní orgán je přesvědčen, že neporušil žádné z ustanovení správního řádu či zákona o azylu a v tomto směru odkazuje jak na obsah správního spisu (zejména vlastní žádost žalobce a jeho výpověď), tak i na samotné rozhodnutí ve věci. Správní orgán se zabýval všemi fakty, která žalobce v průběhu řízení uvedl, avšak dospěl k závěru, že neznamenají nemožnost využití jak § 10a, tak i § 25 zákona o azylu. V případě žalobce se jedná o druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, již dříve uváděl, že zde řadu let pobýval a podnikal, již v minulém řízení měl rovněž možnost uvést skutečnosti o ohrožení ze strany členů mafie. V předchozí žádosti se rovněž žalovaný zabýval situací na Ukrajině, před jejím opuštěním žil žalobce ve Lvovské oblasti, kde ani v měsíci listopadu 2016 žádný ozbrojený konflikt neprobíhá, když tento je po dobu cca dvou let zakonzervován ve východní části Ukrajiny, v Luhanské a Doněcké oblasti. Vzhledem k tomu, že žalobce uváděl v daném řízení shodné důvody, jako v řízení předchozím, žalovaný řízení zastavil a pak tedy nebyl povinen zkoumat naplnění podmínek udělení mezinárodní ochrany dle jednotlivých ustanovení. Žalovaný v dřívějším řízení rozhodl meritorně, podmínky pro udělení mezinárodní ochrany neshledal, a to ani humanitárního charakteru, jeho rozhodnutí potvrdil krajský soud a následně i NSS. Navrhuje proto zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Při jednání soudu dne 10. 7. 2017 přítomná zástupkyně žalovaného zdůraznila, že porovnáním obou žádostí žalobce o udělení mezinárodní ochrany nebyly shledány žádné nové důvody, bylo proto rozhodnuto o nepřípustnosti žádosti žalobce a je navrhováno zamítnutí jeho žaloby. Náhradu nákladů řízení správní orgán neúčtoval.

Ze správního spisu soud konstatoval, že dne 20. 7. 2016 poskytl žalobce správnímu orgánu informace ke své žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl,

že je státním občanem Ukrajiny, téže národnosti, je řecko-katolického vyznání, ženatý. Do ČR přijel v r. 1999, jako důvod žádosti uvedl, že by měl problémy, kvůli mafií, v r. 1998 před jeho domem zabili jeho kamaráda. Týž den byl s žalobcem proveden pohovor, uvedl, že ho v r. 2007 nebo 2008 hledal Interpol, jeho bratr je pohřešovaný, on zde chtěl podnikat. Dostal podmínku za krádež autobusu, nechtěl to udělat. Jeho bratr byl v kontaktu s mafií na Ukrajině, byl řidič, bili a vydírali lidi, dostali od 8 – 15 let, jsou již na svobodě. Žalobce je udal, namísto bratra, protože ten se bál. Žalobce byl pak ještě za nemocným otcem, v r. 1999, otec pak zemřel a ztratili kontakt na bratra. Chtěl požádat o trvalý pobyt, ale ukradli mu v r. 2012 pas, měl výjezdní vízum, ale neodjel. Podnikal v oblasti úklidových prací, myslel, že mu bude prodloužen pobyt. Ve vlasti pracoval po vojně na stavbě, matka se znovu vdala a s ní se nestýká. Všichni z té mafie tam bydlí, on je udal a zabili jeho kamaráda před jeho domem. Bratr šel jeden den do práce a již se nevrátil. Na Ukrajině se nechce ani nikam přestěhovat, žije zde již dlouho. Dne 5. 8. 2016 byl žalobce seznámen s podklady správního orgánu, uvedl, že nežádá jejich doplnění.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s. ř. s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

Z ustanovení zákona o azylu, konkrétně jeho § 10a písm. e) plyne, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se v případě, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, řízení zastaví.

Krajský soud po projednání a přezkoumání věci konstatuje, že s ohledem na skutečnost, že v daném případě vyslovilo rozhodnutí žalovaného nepřipustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a řízení ve věci bylo zastaveno, nepovažoval za potřebné zkoumat naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany v rozsahu ust. §§ 12 – 14b) zákona o azylu, naopak, zkoumal, zda uvedené dva výroky rozhodnutí jsou v souladu s tam (viz výše) uvedenými podmínkami. V tomto směru soud plně odkazuje na str. 3 rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2016, kde žalovaný objasnil, že případně novou skutečností, kterou žalobce dříve netvrdil, je jeho obava z mafie, s níž měl spolupracovat jeho bratr, jelikož se ovšem jedná o situaci, která se měla odehrát v r. 1997, byla žalobci v době podání jeho první žádosti dobře známa a měl tak možnost ji bez dalšího uvést již dříve. Byl řádně poučen, ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu se tak o novou informaci, která nebyla bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany, nejedná. Vzhledem k tomu, že ostatní důvody žádosti žalobce jsou prakticky totožné s předchozími, o nichž již žalobce meritorně rozhodoval, a to pravomocným rozhodnutím, v jehož pokračování před krajským soudem i NSS nebyl úspěšným, soud dospěl jednoznačně po provedeném řízení k závěru, že žaloba je nedůvodná. Jak aplikace ust. § 10a písm. e), tak následné zastavení řízení dle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo v souladu s řádně upraveným postupem správního

orgánu v případech, kdy žalobce v další žádosti o azyl nesdělí nové skutečnosti a řízení je tak možné zastavit. Krajský soud chápe, že žalobce po delším pobytu v ČR, kde i podnikal, chce na zdejší území nadále žít, nicméně za tím účelem nelze účelově žádat o azyl (mezinárodní ochranu), neboť daný institut slouží pouze k taxativně vymezeným důvodům mezinárodní ochrany cizinců, ale musí využít zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců a jeho jednotlivých institutů. Ostatně sám sdělil, že chtěl žádat o trvalý pobyt, ale ukradli mu pas a pobyt mu prodloužen nebyl. Za výše uvedených skutečností pak krajskému soudu nezbylo, než v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když ve věci úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 10. červenec 2017

JUDr. Jana Kábrtová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
J. L.